

Zalán Tibor

Fáradt kadencia Nⁿ

Katkó Henger Ferencnek

*De hogyha nincs akkor mit akarjak még
mikor mondhatom ki magamban hogy elég
mikor fordul el fölüllem a nagy ég
s mikor török le bánatomtól az ég*

*Járok egyre hóval befűtt utakon
havon születtem s elvérzek a havon
Ne tudja hol vagyok már ezt akarom
mert mi visszahozná nincs oly' hatalom*

*Megpattant üvegen darvak röpködnek
varjak károgaása közt menekülnek
Óráim lassan sorra megvakulnak
de vágyaim tőlem nem szabadulnak*

*Szarvasok agancsán lecsordul a hold
valami elveszett s hol a valahol
Hallgat a minden üresség dalol
Ember ínségben könnyein is elél*

*Ősz van A kertekből kiömlik a füst
Hajamban megköt az éjszaka Ezüst
homályban hánykódom Akár ha nagy üst
mélyén vesztegelnék Fájok mindenütt*

*Lehettem volna nélküle nem vagyok
Forróság táncol bennem és megfagyok
Irdatlan messziről még visszarágyog
rám elringó háta Panaszló dalok*

*töltik meg szobámat Fuldoklok tőlük
mondják aki szenved javára válik
Lépnék de süllyedek merülök állig
Még meddig élek Nem bírom sokáig*

Összeverődnek a lombtalan ágak
elmúlt az ideje már a csodáknak
amik tán nem voltak Csak bennem jártak
s megfertőzték húsom Csöndben szétrágtak

Nehéz vörös függöny nyílik összezár
festett a vérzés és véres a halál
ebben a világban Lassan összeáll
ami széthullott és ami nincs ma már

Szólitanám de hogy S kinek üzenjek
Merülök némaságra ítélt versek
édes mocsarába S távoli kertek
visszhangjai néha még fölfelelnek

de utánuk néma csönd És szótlán évek
Énbennem lusta dögök heverésznek
agyamban zsonganak a kövér férgek
Szerelmem tárgya már csak az enyészet

Hát kimerülten elnyúlok a holdon
nincs már semmire magamra se gondom
fáklyámat az utolsót is kioltom
Sötét van S hangja emléke Bolondom

Bolond vagyok de még szabadon élek
magamat kísértem sötét kísértet
és kísért még ő is a fehér lélek
Játék így élni s halálos kísérlet

Meglőném magam de nincsen pisztolyom
nem is kell fegyver már zsibbad a karom
elvisz egy hajnal Csak azt nem akarom
hogy tudjon róla Hát elment a barom

Mikor tört le a bánatomtól az ág
mikor fordult el fölüllem a nagy ég
s mikor mondtam ki magamban hogy elég
De hogyha nincs akkor mit akarjak még